

SAŽETAK 2. PREDAVANJA

Aktualizacija smjernica Crkve za dalju pripravu za bračni život

Izv. prof. dr. sc. vlč. Šimo Maršić¹ i dr. sc. vlč. Ante Vrhovac²

Prvi crkveni dokument koji spominje dalju pripravu za brak je apostolska pobudnica *Familiaris consortio* (br. 66), navodeći je kao jednu od tri etape stupnjevitog i trajnog procesa pripreme za bračni život (ostale su bliža i neposredna priprava). Razdoblje koje obuhvaća dalja priprava počinje s djetinjstvom i završava s mladošću. Po sebi dalja priprava bila je usmjerena na posredni način djelovanja (dio redovitog odgoja i obrazovanja u obitelji, školi, župi i drugim formativnim grupama). U novijim dokumentima Crkve naslućuje se kako i ova etapa pripreme poprima i izravni način djelovanja, prije svega kroz osobne susrete u kojima se pomaže osobi ljubiti drugu konkretnu osobu. Ono što je, međutim, konstanta u crkvenim smjernicama za dalju pripravu su dvije temeljne istine na kojima se ona gradi: 1) čovjek je pozvan živjeti u istini i ljubavi; 2) svaki se čovjek ostvaruje iskrenim darivanjem samoga sebe u nekom zvanju. Što se tiče konkretnih smjernica, one se najviše mogu izvući iz nedavnog dokumenta Dikasterija za laike, obitelj i život „*Katekumenatski itinerari za bračni život*“ (2022.), koji o daljoj pripravi govori u br. 27-36. Na temelju datih smjernica Crkve dat je prikaz aktualnog pastoralnog stanja te su predstavljene mogućnosti i izazovi aktualizacije tih smjernica. Prikaz proizlazi iz zaključaka Kolokvija za djelatnike u pastoralu pripreme za brak i praćenje u prvim godinama bračnoga života *Ljubavlju vođeni* u organizaciji Vijeća/ureda za obitelj HBK u siječnju 2023. godine, rezultata upitnika koji su ispunili povjerenici za mlade i studentski kapelani te iskustva rada Nadbiskupijskog centra za pastoral mladih Ivan Pavao II. u Sarajevu. U zaključnom osvrtu ističe se važnost kategorije zvanja kao ujedinjujućeg elementa cjelokupne dalje pripreme te nedostatak spomena pastora studenata u smjernicama Crkve za dalju pripravu za bračni život.

Ključne riječi: dalja priprava za brak, *Familiaris consortio*, Katekumenatski itinerari za bračni život, pastoral mladih, pastoral obitelji, pastoral studenata, Vrhbosanska nadbiskupija

¹ Katolički bogoslovni fakultet Univerziteta u Sarajevu (Kontakt e-mail: marsicsimo@gmail.com)

² Ured za brak i obitelj Vrhbosanske nadbiskupije (Kontakt e-mail: obiteljvn@gmail.com)

KRATKI ŽIVOTOPISI PREDAVAČA:

Šimo Maršić rođen je 1. siječnja 1974. u župi Vidovice. Osnovnu školu završio u Vidovicama 1988., a Klasičnu gimnaziju u Dubrovniku i Pazinu 1992. Studij teologije započeo te iste godine, a završio 1998. na Vrhbosanskoj katoličkoj teologiji u Bolu na Braču i u Sarajevu. Za svećenika je zaređen 29. lipnja 1998. u Sarajevu. Nakon ređenja godinu dana vrši službu župnog vikara u župi Presvetog Trojstva u Novom Sarajevu. U jesen 1999. odlazi na postdiplomski studij Pastoralne teologije na Papinsko Sveučilište Lateran u Rimu. U jesen 2001. magistrirao je s temom *Il gruppo nella pastorale giovanile – un quadro di riferimento* kod prof. dr. Antonia Napolioni. Nastavio je s doktoratom te 21. lipnja 2004. doktorirao s temom *Aggregazioni dei laici e nuova evangelizzazione nel mondo dei giovani nell'Arcidiocesi di Vrhbosna (Sarajevo)* kod prof. dr. Denis Biju-Duval. Papinsko lateransko sveučilište iste mu je godine objavilo cjelovitu doktorsku radnju. U jesen 2004. imenovan je profesorom Pastoralne teologije na Vrhbosanskoj katoličkoj teologiji te Povjerenikom za pastoral mladih i pastoral sveučilištaraca Vrhbosanske nadbiskupije.

Ante Vrhovac rođen je 6. veljače 1993. u Novom Travniku. Dolazi iz župe Uzašašća Gospodinova – Novi Travnik. Osnovnu školu završio je u rodnom mjestu, a potom je primljen u Nadbiskupijsko sjemenište Petar Barbarić u Travniku. Nakon mature (2011.) nastavio je svoj put prema svećeništvu u Vrhbosanskom bogoslovnom sjemeništu studirajući na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Sarajevu. Nakon treće godine studija, odlukom tadašnjeg vrhbosanskog nadbiskupa kardinala Vinka Puljića, 2014. svoju formaciju nastavlja u zavodu *Germanicum et Hungaricum* studirajući na Papinskom sveučilištu *Gregoriana* u Rimu gdje je i diplomirao 17. lipnja 2016. Za svećenika je zaređen na Petrovo 2017. te je ubrzo poslan na poslijediplomski studij pastorala braka i obitelji na Papinskom teološkom institutu „Ivan Pavao II.“ Na tom je institutu magistrirao, a 29. studenoga 2019. primio je nagradu za najboljeg magistranta u prethodnoj akademskoj godini. Doktorski studij nastavio je na Papinskom sveučilištu *Santa Croce* gdje je i doktorirao 22. lipnja 2023. obranivši disertaciju „Odnos braka i obitelji i euharistije u svjetlu izraelske Pashe kao tipa Pashe Crkve” pod vodstvom mentora prof. dr. sc. don Rafaela Díaza Dorronsora. Još potkraj prosinca 2019. imenovan je koordinatorom Ureda za brak i obitelj Vrhbosanske nadbiskupije, a po povratku u matičnu nadbiskupiju u kolovozu 2023. mjesni ordinarij ga imenuje predstojnikom spomenutog ureda i ravnateljem Katoličkog školskog centra “Sveti Franjo” u Tuzli.